

Interwencja ZPP. To nie samorządy powinny płacić za wypisanie karty zgonu

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: niedziela, 18, listopad 2012 10:04

Odsłony: 1665

ZPP wystąpił o zmianę przepisów odnośnie wyznaczania i finansowania osób powołanych do stwierdzenia zgonu, wystawienia karty zgonu i jego przyczyny. Na interwencję ZPP w tej sprawie resort zdrowia obiecał odpowiedź do dnia 28 listopada br.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych z dnia 31 stycznia 1959 r. /tj. Dz.U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687 z późn. zm./ stwierdzenie zgonu i jego przyczyny powinno nastąpić w drodze oględzin, dokonywanych przez lekarza lub w razie jego braku przez inną osobę, powołaną do tej czynności przez właściwego starostę. Koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 sierpnia 1961 r. w sprawie stwierdzenia zgonu i jego przyczyny /Dz.U. Nr 39, poz. 202/ w § 9 ust. 1 określa zasady ustalania wynagrodzenia za wykonywanie czynności związanych z wydaniem karty zgonu.

Jednak należy zauważyć, iż wskazane w § 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia akty prawne, jako podstawy ustalania wynagrodzenia za wykonanie czynności związanych z wystawianiem karty zgonu tj. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia /Dz.U. Nr 74, poz. 376 i Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażeń niektórych pracowników służby zdrowia /Dz.U. Nr 74, poz. 370/ przestały obowiązywać w czerwcu 1966 r.

Zgodnie z przedstawionym stanem prawnym można stwierdzić, że obecnie brak jest podstawy prawnej, pozwalającej określić podmioty odpowiedzialne za pokrywanie wydatków w przedmiotowej sprawie. Zważywszy na zasady gospodarowania środkami publicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 57, poz. 1240 z późn. zm.) jednostka sektora finansów publicznych jaką jest powiat nie może dokonywać wydatków bez podstawy prawnej.

Niemożliwe jest także enumeratywne wskazanie sytuacji, w jakich konieczne będzie "skorzystanie" z zapisu art. 11 ust. 2 cyt. ustawy, ponieważ ocena konkretnych okoliczności musi następować w każdym indywidualnym przypadku. Przepisy nie precyzują również w jakim trybie ma nastąpić "powołanie" lekarza przez starostę.

Mając na względzie, że obowiązujące przepisy w tym zakresie nie przystają do dzisiejszej rzeczywistości, stąd wymagają zmian celem ich dostosowania do obecnych realiów z jednoznacznym określeniem kompetencji i zasad finansowania.

Zwłaszcza iż w świetle stanowiska Dyrektora Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia, pismo znak: MZ-PR-WL-024-31234-1/KB/12 z dnia 16 maja 2012 r. wskazuje się, że stwierdzanie zgonów nie stanowi świadczenia zdrowotnego, ani też świadczenia opieki zdrowotnej, stąd nie może stanowić obciążenia finansowego NFZ. Jak to się ma zatem do zgonów jakie mają miejsce w całodobowych podmiotach działalności leczniczej np. w szpitalach w których czynność ta jest częścią zrealizowanego świadczenia zdrowotnego.

Proponowany kierunek zmian:

Interwencja ZPP. To nie samorządy powinny płacić za wypisanie karty zgonu

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: niedziela, 18, listopad 2012 10:04

Odsłony: 1665

- propozycja wprowadzenia zmian w przepisach prawnych, które pozwolą jednoznacznie przypisać zadania odnośnie wyznaczania i finansowania osób powołanych do stwierdzenia zgonu, i jego przyczyny oraz wystawienia karty zgonu, a co za tym idzie zapewnienie ładu i porządku publicznego w tym zakresie.

Naszym zdaniem zadania w zakresie stwierdzenia zgonu , wystawienia karty zgonu i jego przyczyny powinny być finansowane w oparciu o ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przez Narodowy Fundusz Zdrowia (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.), poprzez zawieranie stosownych umów z podmiotami leczniczymi. Niezasadne jest finansowanie tych świadczeń przez powiaty poza systemem ubezpieczenia zdrowotnego, gdyż powoduje to niepotrzebny dualizm podmiotów wykonujących podobne czynności.